

ข้อ เล่นอแนะ

ดังที่กล่าวมาแล้วในตอนต้นว่า การศึกษาเกี่ยวกับแมลงคัตชูพิธภัณฑ์ในประเทศไทยนั้น ยังอยู่ในขอบเขตจำกัดมาก ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลที่ได้กล่าวแล้วว่า แมลงคัตชูเหล่านี้ส่วนใหญ่ มีขนาดค่อนข้างเล็ก พบราก และมีการทำลายในสักษณะที่ค่อยเป็นค่อยไป สิ่งที่ไม่มีผู้ใดทราบ ว่ามีการเข้าทำลายจากแมลงคัตชู จะนั้น ปัญหาที่ควรน้ำหนาพิจารณา ก็คือ ควรจะมีการสนับสนุนให้มีการศึกษา และการสำรวจในรายละเอียดทางชีววิทยา และการป้องกันกำจัดอย่างจริงจัง เพราะถ้าได้มีการสำรวจ และป้องกันกำจัดอยู่ล่ำแมลงแล้ว แมลงคัตชูเหล่านี้จะมีปัญหาลดน้อยลง

ข้อที่ควรพิจารณาอีกประการหนึ่งคือ ห้องสัตต์แลดง และห้องเก็บบอรากวัตถุที่พิพิธภัณฑ์สถาน ในประเทศไทยนั้น ส่วนใหญ่เป็นห้องที่ไม่มีการควบคุมอุณหภูมิ และความชื้น ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ ทำให้แมลงคัตชูมีโอกาสระบาด และเพิ่มปริมาณได้ง่าย เนื่องจากลักษณะแวดล้อมเหมาะสมล่มต่อการเจริญเติบโต

ดังนั้น เพื่อที่จะหลีกเลี่ยงปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการสำรวจและแมลงคัตชูในพิพิธภัณฑ์ จึงพอจะสรุปข้อเสนอแนะต่าง ๆ ได้ดังต่อไปนี้

1. ควรจะมีการจัดการศึกษาในห้องเก็บบอรากวัตถุ และสิ่งของต่าง ๆ โดยมีการทำความลับด้วยวิธีการตัดต่อ ตลอดจนการทำกระดาษกาวตัวเดียวลอกได้ไม่ใช้แล้ว หรือกีดกันไม่สามารถแก้ไขได้แล้วก็คงไป เพื่อที่จะลดลักษณะแวดล้อมที่เหมาะสมล่มต่อแมลงคัตชูในห้องที่จะสามารถมีวิตอญูรอด และขยายพันธุ์ได้

2. ควรจะมีการศึกษารายละเอียดทางชีววิทยา รวมทั้งติดตามผลการทำลายของแมลงคัตชูที่สำคัญในพิพิธภัณฑ์ต่อไป เพื่อที่จะหารือป้องกันกำจัดที่เหมาะสมกับชนิดของแมลงคัตชูต่าง ๆ

3. ควรจะมีการสำรวจแมลงคัตชูอยู่ เป็นประจำอย่างต่อเนื่องในพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองแมลงคัตชู ถ้าพบว่ามีการระบาดของแมลงคัตชูมากพอที่จะเข้าทำลายบอรากวัตถุ และลึกลงของที่เก็บรักษาไว้ในพิพิธภัณฑ์ให้สูญเสียได้ สิ่งควรรีบทำการป้องกันกำจัดอย่างรวดเร็ว

4. การนำคิลป์บอรากวัตถุ และสิ่งของต่าง ๆ เข้าไปเก็บรักษาภายในห้องเก็บคิลป์บอรากวัตถุนั้น ควรจะมีการตรวจสอบอย่างละเอียด เช่น ลักษณะภายนอกล่อง หรือหีบกีลล'

ໂບຮາສວັດຖຸຕ່າງ ຈະ ວ່າມີໄຂ້ ມີໂຄແລງຄົຕຽູດອູບໍ່ບ້າງຫີ້ວ່າມີ ຄ້າມີຕ້ອງກຳນົດເສີຍກ່ອນ ພຣີ
ຄືລປໂບຮາສວັດຖຸບາງໃໝີ ເຊັ່ນ ພຣະພູກຮູບໂບຮາສທີ່ກຳດ້ວຍໄນ້ ຕລອດຈົນໄມ້ແກະລ໌ສັກເກີນ ຈະ ຄ້າສົງເກຕ
ພບວ່າມີຮ່ອງຮອຍກາຮ່າລາຍຂອງແມລັງ ເຊັ່ນ ມີຫຼຸກ ພຣີມີ້ມີອຸດອອກມາຈາກຫຼຸກ ແມ່ເພີຍງ ເລີກນ້ອຍຫີ້ວ່າມີ
ກີ່ຕາມ ຄວາກາຮ່າມຄວນ (fumigation) ເພື່ອໜໍ່ແມລັງຄົຕຽູດຈຳພວກດ້ວງກິນໄນ້ ພຣີແມລັງອື່ນກ່ອາຈຈະ
ມີໄດ້ ໂດຍອາຄີຍກັດກິນແລະກຳລາຍອູ່ກາຍໃນຄືລປໂບຮາສວັດຖຸນັ້ນ

5. ຄ້າເປັນໄປໄດ້ ກາຍໃນຫ້ອງສົດແລ້ດັງໂບຮາສວັດຖຸຄວາມມີກາຣຄວບຄຸມໃໝ່ອຸ່ນຫຼວມ ແລະ
ຄວາມຢືນຄ່ອນຂ້າງຕໍ່ເປັນກາຣປັບລ່າພແວດລົມ ກໍາໃຫ້ແມລັງຄົຕຽູດໄໝ່ລໍາມາຮັດຕໍ່ເລີວິຕອບໍ່ຮັດໄດ້ຕີ ແຕ່ກີ່
ເປັນກ່ົ່ນໄໝສົງເກຕວ່າ ກາຍໃນຫ້ອງເກີບເອກລ່າຮໂບຮາສຫອລຸມຸດແໜ່ງຫາຕີ ກີ່ມີກາຣຄວບຄຸມອຸ່ນຫຼວມແລະຄວາມຢືນ
ແຕ່ເອກລ່າຮໂບຮາສຕ່າງ ຈະ ທີ່ເກີບຮັກໝາໄວ້ກີ່ຍັງໄດ້ຮັບກາມເລີຍຫາຍາກ ເນື່ອຈາກກາຮ່າລາຍຂອງ
ຕ້ວ່າຫຼອນຂອງມອດໜັງສືວ ຂົນດີ *Castrilus sp.* ຢຶ່ງໃນກາຮັດນີ້ອ່າຈເນື່ອງມາຈາກກາຮ່າລາຍຄວບຄຸມອຸ່ນຫຼວມ
ໂດຍໃໝ່ເຄື່ອງປັບອາກາຄົນນີ້ ໄນໄດ້ກຳກາຣຄວບຄຸມອູ່ຕໍ່ຕົວດ້ວຍ ແລະເຫຼຸຜລືກປະກາຮ່ານີ້ກີ່ສົວ
ມອດໜັງສືວຂົນດີນີ້ອ່າຈມີກາຣປັບຕ້າເວົ່າໃຫ້ເຂົາກັບລ່າພແວດລົມໄດ້ຕີ

ແຕ່ອ່າງໄຮກີ່ຕາມ ກາຣຄວບຄຸມອຸ່ນຫຼວມ ແລະຄວາມຢືນກາຍໃນຫ້ອງເກີບ ແລະຫ້ອງສົດແລ້ດັງ
ໂບຮາສວັດຖຸກີ່ເປັນລົ່ງທີ່ໄມ້ຄວາມລະເລຍ ພຣີມອງຂ້າມໄປເສີຍທີ່ເຕີຍວ

ສູນຍົວທິພາກ
ຈຸ່າສົງກຣນໍມຫວາວິທາລີ